

1. Kaupunginvaltuusto

uusien urheilupaikkojen uimaloiden yhteyteen tultaisiin rakentamaan saunoja. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (24.2. 198 §).

Ulkoilualueet. Kahden kuudelle henkilölle tarkoitettun lomamökin rakentamista varten Rastilan ulkoilualueelle kaupunginvaltuusto myönsi 18 000 mk (27.1. 97 §) sekä 23 000 mk Kaunissaaren uuden saunan rakentamista varten (2.6. 412 §).

Ratsastushallin eräiden korjaustöiden suo-

rittamista varten myönnettiin 63 399 mk (8.9. 606 §).

Stansvikin kartanon kesäkodin hoitaja-vahimestarin asunnon rakentamista varten myönnettiin 19 500 mk:n lisämääräraha (28.4. 327 §).

Kalastus. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kalastusta Helsingin kaupungin omistamilla vesialueilla koskevien määräysten 1 §:n (20.10. 717 §, kunn.as.kok. n:o 104).

6. Yleisiä töitä koskevat asiat

Viranhaltijat. Rakennusvirastoon päätettiin perustaa seuraavat virat (palkkaluokka suluissa): 1.4. lukien yleisen osaston konekorjaamoon suunnitteluteknikon virka (20) (10.2. 126 §); 1.7. alkaen katurakennusosastolle kaksi puhdistamonhoitajan virkaa (23) ja kaksi koneenhoitajan virkaa (14) (2.6. 416 §) sekä 1.1.1966 alkaen rakennusvirastoon toimistoapulaisen virka (10) (8.9. 596 §).

Rakennuslain 89 §:n ja 91 §:n 3 momentin mukaisten kadun ja viemärin keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen. Kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti kaupunginvaltuusto päätti rakennuslain 89 §:n ja 91 §:n 3 momentin perusteella vahvistaa kadun ja viemärin keskimääräiset rakentamiskustannukset seuraaviksi: sorapäällysteisen kadun 27.58 mk/m², kestopäällysteisen kadun 38.74 mk/m² ja 300 mm:n läpimittaisen viemärin 157.59 mk/m (7.4. 281 §). Pakilan Kiinteistönomistajain yhdistys valitti asiasta Uudenmaan lääninhallitukseen, joka kunnallislain 176 §:n ja säädettyjen määräaikain laskemisesta annetun lain 6 §:n perusteella ei ottanut valitusta liian myöhään saapuneena tutkittavakseen (8.9. 553 §).

Kadut ja tiet. Tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt lausuntoa Helsingin-Porvoon valtatie rakentamisesta moottoritieksi välillä Tattariharju-Hangelby. Eri lautakuntien

annettua asiasta lausuntonsa kaupunginvaltuusto päätti

1) puoltaa tie- ja vesirakennushallituksen laatimaa suunnitelmaa Helsingin-Porvoon valtatie rakentamisesta moottoritieksi välillä Tattariharju - Hangelby, kuitenkin siten, että suunnitelmassa olisi otettava huomioon yleisten töiden lautakunnan, kaupunkisuunnittelulautakunnan ja teollisuuslaitosten lautakunnan lausunnoissaan mainitsemat huomautukset sekä mahdollisuuksien mukaan myös metronsuunnittelutoimikunnan lausunnossa esitetty,

2) ilmoittaa, ettei kaupunki tule osallistumaan rakentamiskustannuksiin yli sen määrän, mitä laki kaupunkia siihen velvoittaa, sekä

3) ilmoittaa katsovansa, etteivät suunnitelmaa vastaan esitetyt muistutukset anna aihetta toimenpiteisiin sen muuttamiseksi (15.12. 888 §).

Edelleen tie- ja vesirakennushallitus oli pyytänyt lausuntoa Helsingin-Porvoon maantien parantamissuunnitelmasta välillä kaupungin raja-Östersundom. Asiasta annettujen lausuntojen jälkeen kaupunginvaltuusto päätti lausunnossaan

1) puoltaa tie- ja vesirakennushallituksen laatimaa suunnitelmaa Helsingin-Porvoon maantien parantamiseksi välillä Helsingin

kaupungin raja-Östersundom siten, että suunnitelmassa otettaisiin huomioon yleisten töiden lautakunnan tekemät huomautukset sekä

2) ilmoittaa, ettei kaupunki tule osallistumaan ko. tien parantamisesta aiheutuviin kustannuksiin eikä korvauksiin (1.12. 826 §).

Kaupunginvaltuusto oli v. 1964 antanut lausuntonsa Helsingin-Lahden moottoritien rakentamissuunnitelmasta välillä Koskelantie-Viikki ja siihen liittyvästä yleisten töiden järjestyssuunnitelmasta. Kaupungin päätettyä rakentaa Oulunkylän-Herttoniemen rautatien sillan niin, että siinä varauduttiin Koskelan-Viikin paikallistien myöhempiin laajennuksiin, oli paikallistien I toteuttamisvaiheen suunnitelmaa jouduttu tarkistamaan ja täydentämään. Tästä muutossuunnitelmasta ja sen aiheuttamista lisäkustannuksista oli tie- ja vesirakennushallitus pyytänyt kaupunginvaltuuston lausunnon. Yleisten töiden lautakunnan ja kaupunkisuunnittelulautakunnan annettua asiasta puoltavan lausuntonsa kaupunginvaltuusto päätti ilmoittaa tie- ja vesirakennushallitukselle puoltavansa Koskelan-Viikin paikallistien muutossuunnitelmaa (3.11. 745 §).

Asuntosäästäjät yhdistys oli jättänyt tie- ja vesirakennushallitukselle aloitteen Vuosaaren johtavan Nordsjön paikallistien parantamisesta yhdistyksen esittämien suunnitelmien mukaisesti. Yleisten töiden lautakunta oli todennut mainitun tien olevan Vuosaaren ainoan sisääntulotien. Koska tie ei enää vastannut liikenteen sille asettamia vaatimuksia ja kun se osittain oli rakennuskaavan mukaisen tealueen ulkopuolella, oli lautakunta puoltanut tien parantamissuunnitelmaa esitetystä muodossa. Vuosaari tulisi v:n 1966 alussa liitettäväksi Helsingin kaupunkiin. Kaupungin osuudeksi rakentamiskustannuksista tulisi lain mukaan 30 % eli n. 265 000 mk. Kaupunginvaltuusto päätti annettavassa lausunnossaan puoltaa aloitteen mukaista Nordsjön paikallistien parantamissuunnitelmaa (6.10. 678 §).

Merkittiin tiedoksi, että tie- ja vesirakennushallitus oli suostunut kaupunginvaltuuston v. 1964 tekemään esitykseen vanhan Turun valtatieparantamissuunnitelman laatimisesta kaupungin kustannuksella välillä kaupungin raja-Pitäjänmäentie (13.1. 24 §).

Ns. sisäisen rengastien Pakilan ja Pukinmäen välisen osuuden rakennustöiden aloittamista koskevassa aloitteessaan huomauttivat vt. Jokinen ym., että v:n 1946 alueliitoksesta oli kulunut lähes 20 vuotta, ilman että näiden alueiden tieoloihin olisi saatu sanottavia parannuksia. Niinpä kaupungin ns. sisäisen rengastien Pakilan ja Pukinmäen välinen osa oli edelleenkin rakentamatta. Kun Pukinmäen ja Malmin välinen rengastien osuus valmistuisi v. 1964, olisi epätarkoituksenmukaista jättää em. tienosa rakentamatta. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan oli kertomusvuonna rakennettu osa Pukinmäentietä ja Myllymestarintietä. Kiireellisimpinä osuuk-sina olisi lautakunnan mielestä pidettävä Pukinmäentien rakentamista Pihlajamäen kohdalla Latokartanontielle, Myllymestarintien rakentamista Myllypurosta Lahdentielle ja aloitteessa tarkoitettua väliä Pukinmäeltä Pakilaan mainitussa järjestyksessä. Kiireellisyysjärjestys aiheutui siitä, että Muurimestarintietä pääsi kestopäällystettyä Mikkolantietä ja Käskynhaltijantietä Pukinmäelle, mutta muilla väleillä ei ollut kunnan tieyhteyttä. Katurakennusosasto tulisi kuitenkin kertomusvuoden aikana laatimaan yhteistoiminnassa kaupunkisuunnitteluviraston kanssa Vantaan yli tehtävän sillan suunnitelman sekä suunnitelmat kehätien Pukinmäen-Pakilan välistä osaa varten siltä varalta, että v:n 1966 talousarvioon voitaisiin varata määräraha kehätien jatkamiseen laajemmassa mitassa. Kaupunkisuunnittelulautakunta oli yhtynyt yleisten töiden lautakunnan esittämään kantaan. Kaupunginvaltuusto katsoi em. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (8.9. 612 §).

Viemäryöt. Kaupunginvaltuusto myönsi 270 000 mk Vartiokylän teollisuusalueen vie-

1. Kaupunginvaltuusto

märitöiden jatkamiseen sekä 150 000 mk kaupunginhallituksen määräyksen mukaan tehtäviin rakennuslain 78-79 §:n mukaisiin viemäritöihin (22.9. 649 §).

Vesalan, Mellunkylän ja Vartiokylän lävitse johdetun avoviemärin korvaamista putkiviemärillä koskevassa aloitteessaan huomauttivat vt Antikainen ym., että esikaupunki-alueet olivat monessa suhteessa jääneet jälkehen kaupungin yleisestä kehityksestä. Monin paikoin olivat vesi- ja viemärisuunnitelmat tekemättä, tieolosuhteet huonoja ja tievalaistuksessa toivomisen varaa. Vesalan, Mellunkylän ja osittain myös Vartiokylän lävitse johdettu avoviemäri aiheutti haittaa n. 230-300 omakotitalolle saastuttaen mm. kaivoja siten, että terveydenhoitoviranomaiset olivat kieltäneet käyttämästä n. 90 kaivon vettä ruoka- ja juomavetenä. Viemäri aiheuttaa kesäisin myöskin ilman pilaantumisen ja on erittäin vaarallinen lapsille. Haittojen poistamiseksi olisi avoviemäri korvattava nykyaikaisella putkiviemärillä. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan ei ns. Mellunkylän ojan valuma-alueella ollut vielä viemäriverkkoa eikä jäteveden puhdistamo. Alustavien viemärisuunnitelmien mukaan tulee ojan varteen rakennettavaksi kokoojaviemäri, joka johtaisi jätevedet asuntoalueilta ja maalaiskunnan puolelta Vuosaareen tehtävään puhdistamoon. Myös puhdistamon suunnittelutyö oli aloitettu ja valmistuisi nähtävästi v:n 1966 alkupuolella. Pelkästään ojan putkittaminen siten, ettei vesiä voitaisi johtaa puhdistamoon, ei vastaisi tarkoitustaan, koska haittavaikutukset tällöin vain siirtyisivät toiselle alueelle ja Puotilan lahti uimarantoineen joutuisi saastumisvaaraan. Aloitteessa tarkoitettun epäkohdan poistamiseksi alue olisi viemäroitävä ja jätevesi johdettava kokoojaviemärillä puhdistamoon. Rakennustoimenpiteisiin ryhtyminen oli mahdollista lähivuosina, mikäli tarkoitukseen myönnettäisiin määrärahoja. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (1.12. 836 §).

Eräiden järjestelyjen suorittamista Puotilan asuma-alueella koskevassa aloitteessaan olivat vt Päivänsalo ym. ehdottaneet mm., että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin ryhtymään kiireellisiin toimenpiteisiin, niin että Puotilan vanhan kartanon alue arvokkaine puistoineen pelastettaisiin tuhoutumasta ja saatettaisiin asianmukaiseen kuntoon, sekä kunnostettaisiin kartanon ja Juorumäen kohdalla oleva ranta uimarannaksi, rakennettaisiin kunnolliset venelaiturit ja Puotilan läpi johtava leveä liikennealueeksi merkitty maa-alue kunnostettaisiin sen lopullista käyttöä odoteltaessa siistiksi, mieluummin puistoksi. Kaupunginvaltuusto oli v. 1964 kehottanut yleisten töiden lautakuntaa yhteistoiminnassa Muinaistieteellisen toimikunnan, museolautakunnan ja nuorisotyölautakunnan kanssa laatimaan Puotinkylän kartanon rakennusten peruskorjauksia koskevan suunnitelman kustannusarvioineen, niin että museoksi aiottujen tilojen lisäksi myös Puotila-Seuran toivomat nuorison kokoontumistilat mahdollisuuksien mukaan voitaisiin järjestää kartanon rakennuksiin. Alueen muuhun kunnostamiseen kuin siistimiseen ei kannattaisi ryhtyä ennen kuin päärakennuksen vastainen käyttö olisi ratkaistu. Metsäosaston ilmoituksen mukaan ei alueen varsinainen puistopuusto ollut kärsinyt hoidon puutteesta. Pihapuistoon liittyvän Juorumäen puistometsän metsäosasto oli hoitanut, alakasvullisuus oli perattu ja perusteellinen siivous toimitettu. Venelaiturikysymykset oli ratkaistu venelaiturikomitean mietinnön mukaisesti. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnon riittäväksi selvitykseksi (24.2. 199 §).

Karhupuiston uudelleen järjestämistä koskevassa aloitteessaan esittivät vt Valpas ym., että Karhupuisto suunniteltaisiin uudelleen mm. siten, että sinne järjestettäisiin lapsille kahluuallas, koska Kallion kaupunginosa muodostaa erään kaupungin lohduttomimmista kiverämaista nimenomaan puistojen vähyyden takia. Yleisten töiden lautakunta mainitsi launnossaan, että Kallion kaupun-

ginosan leikkipuisto oli Brahenkadun urheilukentän yhteydessä. Leikkipuistossa oli leikkikenttärakennus, kahluuallas ja runsaasti kiinteitä leikkivälineitä sekä erilaisia kenttiä. Toinen vastaavanlainen leikkipuisto tultaisiin lisäksi rakentamaan Toisen linjan ja kaupunginteatterin väliselle, n. 1.2 ha:n suuruiselle alueelle. Karhupuisto oli uusittu viihtyisämmäksi v. 1961, mutta puiston pienuuden ja sitä ympäröivien katujen vilkkaan liikenteen takia kahluualtaan rakentamisesta luovuttiin. Lautakunta ehdotti kahluualtaan rakentamista Katri Valan puistoon. Kaupunkisuunnittelulautakunta oli yhtynyt esitykseen. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (13.1. 55 §).

Käymälätilanteen parantamista koskevassa aloitteessaan olivat vt Procopé ym. todenneet, ettei kaupunki ole voinut pitää käymälöitä, pesualtaita ym. edes siedettävässä kunnossa. Mm. Rautatientorilla ja Johanneksen kirkon puistossa olevat laitokset eivät täytäneet edes hygienian vähimmäisvaatimuksia. Eräät laitokset puhdistetaan jopa kahdeksankin kertaa päivässä, mutta tämä ei auta, koska on ilmeistä, että ao. laitokset ovat olosuhteisiin soveltumattomia ja rakenteeltaan virheellisiä. Aloitteentekijät ehdottivat Rautatientorilla olevan käymälän poistamista ja uusien tarpeellisten ja tarkoituksenmukaisten laitosten rakentamista mm. Kauppa-

torille. Yleisten töiden lautakunnan ilmoituksen mukaan pestään käymälät päivittäin joko laitoksen valvojan tai erityisen työryhmän toimesta, joka erikoisautollaan kiertää kohteesta toiseen. Lautakunnan mielestä olisi käymälärakenteet uusittava käyttäen esim. helposti puhtaana pidettävää ruostumatonta terästä. Samalla ne olisi myös liitettävä viemäriverkostoon. Kauppatorin ja Johanneksen kirkon puistossa olevien vedenheittopaikkojen uusimisesta oli tehty esitykset ja kaupunginvaltuusto on jo v. 1962 myöntänyt määrärahan niitä varten, mutta julkisivutoimikunta oli vastustanut esitystä. Ruotsista kokeilumielessä tilatusta teräksisestä vedenheittosuojasta oli saatu myönteisiä tuloksia ja sen rakennetta oli käytetty mallina Töölöntorin kioskia rakennettaessa. Lisäksi oli lautakunta tilannut Länsi-Saksasta siirrettävän nykyaikaisen käymälän, jonka avulla sekä Kauppatorin että Rautatientorin käymäläkysymys voitaneen väliaikaisesti hoitaa. Kaupunginhallitus oli käsitellyt 2.9. yleisönkäymäläkomitean mietinnön ja päättänyt 24.6. Kaisaniemen ja Rautatientorin vedenheittosuojien purkamisesta. Komitean ehdotukset oli hyväksytty pienin muutoksin ja tultaisiin aloitteessa tarkoitettut parannukset suorittamaan lähitulevaisuudessa. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi (3.11. 755 §).

7. Kiinteistöjä koskevat asiat

Hallinnolliset kysymykset

Kiinteistölautakunnan johtosäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että kiinteistölautakunnan johtosäännön 2 §:ään lisätään uusi 37) kohta ja poistetaan 6 §:n 2 momentti. Muutokset koskivat lautakunnan myönnettävän vahingonkorvauksen ylärajaa ja lautakunnan päätösvaltaisuutta (17.11. 779 §, kunn.as.kok. n:o 121).

Kiinteistöviraston virastopäällikön virkaan valittiin apul.kaup.siht., varat. Pentti Lehto (6.10. 662 §).

Kiinteistövirastoon päätettiin perustaa seuraavat virat: kaupunkimittaosastolle 1.4. lukien 12. pl:n arkistojärjestäjän ja apulaistonttikirjanhoitajan virat (10.2. 114 §); tonttiosastolle 1.1.1966 lukien 29 pl:n ja II kielitaitoluokan insinöörin virka, jonka haltijalta vaaditaan teknillisessä korkeakoulussa